

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA

Andorra la Vella, vint de juliol del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000003/2015 seguida pels presumptes delictes majors continuats d'actes sexuals sense consentiment amb accés carnal per via vaginal amb una persona menor de 14 anys, essent l'autor la persona que exerceix de fet o de dret l'autoritat familiar sobre la víctima i dos delictes majors d'abús sexual amb prevalença a menor essent l'autor persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima, contra A. M. A., nascut el dia 17 de gener de 1960 a Jaen (Espanya), fill d'Antonio i d'Isabel, de nacionalitat espanyola, i defensat pel lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra Cornella Solà i actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Enric Anglada Fors.

TRIBUNAL DE CORTS

RESULTANT PRIMER : Són fets provats que el processat A. M. A., nascut el dia 17 de gener de 1960, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, des de l'any 2008 convivia juntament amb la seva esposa M. C. G. R., el seu fill menor comú M. M. G. i les dues filles de M. C. G. R., les també menors G. C. G. (nascuda el 24 de setembre de 1995) i C. C. G. (nascuda el 31 de gener de 1997), al domicili radicat a la Parròquia de Sant Julià de Lòria. En data 6 de desembre de 2011 va néixer el menor A., fruit també de la convivència esmentada.

El processat A. M. A., aprofitant-se de la depressió que, des de com a mínim l'any 2009, patia la senyora M. C. G. R., i que entre altres coses comportà al processat A. M. A. l'exercici exclusiu de la responsabilitat paternal respecte de tots els menors, en diferents ocasions i, concretament, durant el dia 18 de desembre de 2009, mentre la seva fillastra, G. C. G., de 14 anys d'edat en aquell moment, es trobava a la seva habitació efectuant un treball escolar, A. M. A. s'acostà per darrera de la nena, tocant-li reiteradament els pits, per sota la roba havent-li descordat prèviament els sostenidors i fent-li un fregament a l'esquena amb els seus genitals. Aquesta conducta l'efectuà novament, quan menys en altres dues ocasions, durant l'any 2010, encara que per sobre de la roba de la menor. Durant aquest període de temps, també tocà de forma reiterada les natges de dita menor. Des de principis de l'any 2010, G. C. G., que no havia explicat els fets a ningú, començà a tenir trastorns conductuals i alimentaris, amb varis intents d'autòlisi, fugint reiteradament del domicili i havent d'efectuar un seguiment al Centre de Salut Mental de l'Hospital de Dia, fins que en data 10 de juny de 2011, en trobar-se en situació de risc per no disposar del suport familiar escaient, restà ingressada al Centre d'Acolliment de Menors La Gavernera fins a la seva majoria d'edat.

Així mateix, des del 29 de gener de 2011 i fins al mes de novembre del 2012, el processat A. M. A. practicà a l'altra fillastra, també menor d'edat C. C. G., actes de caire sexual. En data 29 de gener del 2011, dos dies abans que la menor C. C. G. complís els 14 anys, li introduí en dues ocasions els dits a la vagina i li feu tocar el seu penis per sobre de la roba. Altres

TRIBUNAL DE CORTS

vegades, i aprofitant-se del fet que el mateix processat, en aquella època, despertava freqüentment a la menor pels matins, es posava dins del seu llit, efectuant-li de forma habitual tocaments amb la mà als pits i a la vulva, introduint-li en alguna ocasió els dits. La menor C. C. G. guardà silenci sobre aquests fets per por de ser ingressada al CAI, com va succeir amb la seva germana G. C. G..

A conseqüència dels abusos sexuals continuats, G. C. G. i C. C. G. presenten seqüeles, i específicament ambdues pateixen un trastorn per estrès posttraumàtic de tipus crònic per traumatisme repetit i perllongat en el temps, que requereix seguir tractament terapèutic.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal qualifica els fets d'uns delictes majors continuats d'actes sexuals sense consentiment amb accés carnal per via vaginal amb una persona menor de 14 anys, essent l'autor la persona que exerceix de fet o de dret l'autoritat familiar sobre la víctima i dos delictes majors d'abús sexual amb prevalença a menor essent l'autor persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima, tipificats als articles 147.1.2 i .3 i 148.1 i .3 del Codi penal, essent responsable penalment en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, el processat A. M. A..

Demana que li siguin imposades les penes de:

- 10 anys de presó pel delicte major de l'article 147.2 en relació amb el punt 3.
- 4 anys de presó pel delicte major continuat de l'article 147.1 en relació amb el punt 3.
- 2 anys de presó per cadascun dels dos delictes majors de l'article 148.1 en relació amb el punt 3.

Així com les penes complementàries d'expulsió definitiva del Principat i prohibició de contactar amb les víctimes per un període de dotze anys, i el pagament de les despeses processals causades.

TRIBUNAL DE CORTS

En concepte de responsabilitat civil, demana que de conformitat amb l'article 18 del Codi de procediment penal, A. M. A. sigui condemnat a indemnitzar a G. C. G. en la quantia de 3.000 € i a C. C. G. en la quantia de 12.000 €, en concepte de perjudici moral, sense perjudici que en període d'execució de sentència es puguin acreditar altres despeses psicològiques o psiquiàtriques que hagin de seguir per causa dels fets d'autores així com de les seves conseqüències.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals, i les modifica parcialment qualificant els fets pel que respecta a la perjudicada G. C. G., de tres -en lloc de 2- delictes majors d'abús sexual amb prevalença a menor essent l'autor persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima previstos als articles 148.1 i .3 del Codi penal, i demana se li imposi a A. M. A., per aquests delictes, una pena de 2 anys de presó per cadascun dels tres -i no dos- delictes majors de l'article 148.1 en relació amb el punt 3.

RESULTANT TERCER : La defensa d'A. M. A. no es mostra d'acord ni amb l'exposició dels fets realitzada pel Ministeri Fiscal ni amb la qualificació jurídica dels mateixos, per quant entén que els fets que se li imputen al seu defensat no queden degudament acreditats en la present causa, doncs el seu defensat nega rotundament haver realitzat els actes sexuals descrits per les menors G. C. G. i C. C. G., així com qualsevol altre envers aquestes, havent-se mantingut dites manifestacions tot al llarg del present procediment. Exposa que existeixen ambigüitats i/o contradiccions en les acusacions de les dues menors. Per tant, considera que el seu defensat no és responsable de cap il·lícit penal interessant la seva absolució, sense que hi hagi lloc a responsabilitat civil.

A l'acte del judici oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals.

CONSIDERANT PRIMER : Els fets declarats provats són legalment constitutius dels delictes majors continuats d'actes sexuals sense consentiment amb accés carnal per via vaginal

TRIBUNAL DE CORTS

---

amb una persona menor de 14 anys -C. C. G.-, essent l'autor la persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima, previst i penat a l'article 147.1.2 i .3 en relació amb l'article 59 del Codi Penal, i d'un delictes major continuat d'abús sexual amb prevalença a menor de 18 anys i major de 14 anys -G. C. G.-, essent l'autor persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima, previst i penat a l'article 148.1 i .3 en relació amb l'article 59 del Codi Penal.

CONSIDERANT SEGON : Del relat fàctic realitzat resulta amb força d'evidència la concurrència de tots els elements constitutius dels tipus penals abans esmentats.

Pel que fa als delictes contra la llibertat sexual comesos pel processat, s'ha de dir, abans de tot, que és ben sabut que en els il·lícits d'aquesta naturalesa, el més habitual es disposar com a única prova directa la declaració de la víctima, i al testimoni d'aquesta la jurisprudència li atorga eficàcia probatòria suficient per desvirtuar el principi de presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat. La vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apogeu *testis unus, testis nullus*, apogeu que no té cap eficàcia en el procediment penal i, molt menys, quan es tracta de jutjar delictes en què la prova de càrrec directa s'integra pel sol testimoni de la víctima. Aquest testimoni, però haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser ponderat pel Tribunal tenint en compte l'existència de dades objectives perifèriques que reforcin la seva credibilitat, i la persistència i fermesa de la víctima en la seva declaració incriminatòria.

Dit això, tot i que la defensa de A. M. A. ha qüestionat la versió donada per ambdues víctimes, el Tribunal, després d'haver-les escoltat a l'acte del judici -quines declaracions (les de les dues fillastres del processat) es van efectuar a porta tancada, per preservar llur intimitat-, arribà a la plena i absoluta convicció de que els comportaments sexuals narrats a la resultància fàctica de la present resolució han quedat degudament demostrats, més quant els van explicar amb tota

TRIBUNAL DE CORTS

---

mena de detalls -trobant-se ambdues molt afectades, arribant inclús C. C. G. a patir una crisi d'ansietat- i han estat plenament corroborats per la resta de la prova practicada al plenari, i especialment per les declaracions dels testimonis i dels pèrits, com :

La declaració de la mare de G. C. G. i C. C. G., M. C. G. R., que va manifestar a la vista oral que el dia 25 de juliol de 2013, quan la seva filla C. C. G. se n'anava de casa li replicà que no vivia tant bé com ella pensava, sinó no passarien aquestes coses, *“aleshores es quan entén que tot el que li havia dit la G. C. G. abans era veritat”*. *“Va donar credibilitat a les nenes”*. I si bé és cert que amb posterioritat *“va tornar a viure amb ell (A. M. A.), fa un parell d'anys, van estar 6 mesos (junts)”*, no ho és menys que va ser perquè va *“mal interpretar una conversa entre les nenes”*. *“Va sentir una conversa entre les seves filles”* que deien *“si no ho fas no ens el podem carregar i ella es van pensar que es referien al processat, però era per un altre noi”*. Va reiterar que *“va mal interpretar el que comentaven, que parlaven d'un noi de Sant Julià”*.

La testimoni C. C. C., Treballadora Social 17 de l'Equip Especialitzat de Protecció a la Infància del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior, que feia el seguiment del nucli familiar i concretament dels menors G. C. G., C. C. G. i M. M. G., des del mes de juny de 2011 fins el mes de juny del 2012 juntament amb l'altre Treballador Social O. F. C., va declarar concretament que a la visita efectuada al domicili, el dia 6 d'octubre del 2011, van poder copsar que, estant ells presents arribà la G. C. G. i requerida per A. M. A. de fer-li un petó, cosa que aquesta realitzà, al girar-se, li tocà el cul fent el comentari *“que hija tengo, que buena estás”*, notant ambdós, en la mirada del processat, un desig libidinós, el que, juntament amb els abusos ja relatats per la G. C. G. a la seva psicòloga, els alertaren, al ser un indicador més demostratiu de que aquesta fos una possible víctima d'abús sexual, posant-ho immediatament en coneixement del Departament de protecció de la infància.

Les testimonis-perits Sres. B. S. S., S. P. R., M. X. M., Educadora Social 7 de l'Equip Especialitzat de Protecció a la Infància del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior, A. S.

TRIBUNAL DE CORTS

F.CH, Cap d'Àrea de Suport als joves tutelats i extutelats del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior, porta actualment a les joves, R. A. A., Psicòloga 1 de l'Equip Especialitzat de Protecció a la Infància del Ministeri de Salut i Benestar i M. C. T. Q., Treballadora Social 2 de l'Equip Especialitzat de Protecció a la Infància del Ministeri de Salut i Benestar, i les perits Sres. M. A. B. S. i C. B. C., que intervingueren a l'acte de la vista, van concloure sense cap mena de dubte -totes 8- a la pregunta realitzada de si després d'haver intervingut amb una o altra forma sobre l'estudi i comportament de les perjudicades, si creuen que les seves declaracions explicitant els actes sexuals patits del seu padrastre, són reals o inventades : *“Totes diuen que són reals, a banda de la primera feta per C. C. G.. Avui en dia no hi ha cap dubte que les menors s'hagin inventat això per treure's del mig al Sr. A. M. A.. Tot és real”.*

La psicòloga i pèrita forense Sra. M. A. B. S., refereix, *“Sobre la G. C. G., fets probablement creïbles malgrat la negativa de la C. C. G.. S'utilitzen instruments en psicologia forense (CBCA) per analitzar-ho, conté 19 criteris de veracitat del contingut de la declaració de la menor. La valoració no està estandarditzada i es per això que s'utilitza un altre instrument amb 11 criteris més. Assisteix a la declaració de les menors i arriba a la conclusió que el discurs de la G. C. G. es creïble. Sobre la C. C. G. només deixa constància que nega els fets... i li sobta el llenguatge i el comportament no verbal... Respecte a la C. C. G., que ho nega, pensa que hi ha incongruències en les seves manifestacions... Pensa que potser hi ha hagut coacció o pressió, vingui de l'exterior o de l'interior...”*

Novament preguntada en relació a la G. C. G., diu que : *“és molt habitual que les víctimes es retractin. El moment més important es la revelació, porta moltes conseqüències, no només les de la menor sinó que pot trencar la família, la mare estava embarassada, l'autoestima disminueix, cau pel terra, hi ha por de que no la creguin, por a que la deixin d'estimar, de que la mare deixi d'estimar-la i es retracten. Sabien que hi hauria un procés judicial, i les conseqüències per un menor són molt dures, victimitza encara més. Quan ja estava al CAI es va sentir més protegida i la seva vida es va estabilitzar, estava tot pautat, tenia la protecció i es va sentir mes reconfortada, a part*

TRIBUNAL DE CORTS

de l'ajuda que va rebre i per això es va atrevir a tornar-ho a explicar i insistí en que havia patit abusos”.

La psicòloga clínica Sra. C. B. C., també nomenada com a pèrit judicial, va manifestar respecte de la C. C. G. que era molt responsable i que era la que s'ocupava dels seus germans, afegint que : *“Es molt equànime...la C. C. G. no es algú exagerat ni que magnifiqui res...”* que tenia por al seu padrastre i que aquest utilitzava molta pressió psicològica sobre ella, fent-la sentir molt poca cosa.

Quan visita a la C. C. G. presenta *“un trastorn per estrès post-traumàtic de tipus crònic repetit i perllongat en el temps fruits dels abusos patits... una depressió entre moderada i greu, ansietat amb percentils altíssims. Perfil coherent. No dubta sobre la credibilitat ni la causa de l'estrès post-traumàtic”.*

La mateixa psicòloga manifestà que la declaració de la C. C. G. era congruent i que la seva personalitat podia explicar perfectament el fet que aquesta negués en un primer moment, atès que : *“tot el que sigui afrontar conflictes li suposa un repte. Tenia por de ser abandonada i no ser estimada. Tenia por i va preferir continuar callant.”*

Preguntades les expertes sobre la problemàtica actual que presenten ambdues perjudicades van referir que :

A. S. F.CH : *“Les dues parelles que ha tingut la G. C. G. li han manifestat que tenen problemes en les relacions sexuals, fins a l'extrem de que Gisela se sent agredida si la toquen i en moltes ocasions un i altre s'alerten. Es quan ella els explica els abusos patits. La truquen sovint, dies bé, dies fatal, sobretot aquests dies que sabien que havien de venir, havien aconseguit estabilitat i s'han desestabilitzat. Per això van voler parlar amb les parelles actuals de G. C. G. i de C. C. G., per explicar el perquè dels crits i plors, fins i tot el rebuig a tenir relacions de caire sexual, ambdues necessiten ajuda en aquest aspecte”.*

S. P. R. : *“A nivell sexual, la G. C. G. li costava tenir relacions estables. Va patir molt el fet de que no se la cregués des de l'inici i se la culpabilitza per part de la seva mare, vist la reacció de la mare que la va culpar de manipuladora. La mare*

TRIBUNAL DE CORTS

en molts moments no va creure el seu discurs i es va creure al Sr. A. M. A.. La G. C. G. va haver de renunciar a veure la seva família durant molts mesos i això psicològicament la va inestabilitzar. No se la va creure fins l'any 2013 quan la C. C. G. va denunciar els fets. Això crea més simptomatologia de menys suport, sobretot envers la mare”.

M. X. M., que fa el seguiment de la C. C. G. a partir de la denuncia : “... La C. C. G. feia de mare, els anava a buscar, feia el menjar etc.. fa manifestacions de bloquejos, relata veure el cotxe del Sr. A. M. A. al carrer i sentir-se bloquejada i tenir que trucar al Comú, no poder dormir, plors a l'escola. Se li anava de les mans i no ho sabia gestionar”.

A la pregunta per part de la defensa del processat a la psicòloga Sra. C. B. C., de si l'origen del estrès post-traumàtic que tenia la C. C. G. podia ser el fet que el seu defensat fos molt autoritari i la matxuqués amb normes i càstigs, diu que “podria, però que es valora sobre el esdeveniment estressant i aquest era l'abús i per tant va referit sobre l'abús. Hi ha conductes relacionades amb la conducta d'ell i l'abús. Preguntada si es podia afegir a aquest símptoma la figura d'aquest senyor autoritària, diu que no ho sap dir”. Afegint la psicòloga B. S. S., que : “Normalment en el estrès post traumàtic, com en aquest cas, no hi ha dubte sobre quin era l'estressor que el va provocar a les menors, un fet traumàtic concret com l'abús patit”.

Totes les expertes, a l'acte del judici, van arribar a la mateixa conclusió, que tant G. C. G. com C. C. G. patien un estrès post-traumàtic crònic derivat dels abusos sexuals soferts, precisant ambdues seguiment terapèutic en existir conductes de risc.

Per tot el que s'ha esmentat, el Tribunal considera suficientment acreditats els fets punibles.

CONSIDERANT SEGON : Dels abans esmentats il·lícits penals n'és responsable, en concepte d'autor, el processat A. M. A., per haver realitzat personalment els fets que els integren, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del

TRIBUNAL DE CORTS

---

vigent Codi Penal, com resulta del conjunt de la prova practicada a l'acte del judici oral, i de la que ja s'ha fet l'anàlisi corresponent en el Considerant precedent.

CONSIDERANT TERCER : En el present cas no concorren en l'encausat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT QUART : A efectes de determinació de la pena, el Tribunal ha de tenir en compte el disposat a l'article 56 del Codi Penal, i singularment la manca d'antecedents penals del processat i la seva concreta situació personal.

En puritat, els fets patits per C. C. G. que han resultat provats, s'haurien de qualificar, no sols d'agressió sexual continuada de l'article 147.1, 2 i 3 del Codi Penal, per quant aquesta era menor de 14 d'anys, tant en els primers tocaments, com en les dos primeres introduccions dels dits a la seva vagina, sinó també d'abusos sexuals continuats amb prevalença a menor d'edat tipificat a l'article 148.1, 2 i 3 del Codi Penal, en relació ambdós casos amb l'article 59 del mateix text punitiu, però com sigui que el Ministeri Fiscal només acusa a A. M. A., respecte de dita fillastra, pel tipus del 147.1.2. i .3, el delictes major comès per A. M. A. i sofert per C. C. G. quan aquesta tenia ja més de 14 anys i menys de 18, ha de quedar subsumit dins del primer, quan menys a efectes de penalitat, en benefici del reu, al tractar-se precisament d'un delictes continuat en el temps, iniciat quan C. C. G. encara no tenia 14 anys i prosseguit quan aquesta ja havia complert dita edat.

A més, s'ha d'indicar que, a diferència del sol·licitat pel Ministeri Públic d'imposar tres penes pels fets comesos per A. M. A. a la perjudicada G. C. G., el Tribunal considera adient, atès que ens trobem també davant d'una infracció continuada, imposar-li una sola pena.

Finalment, i pel que fa a la pena d'expulsió definitiva del Principat interessada pel Ministeri Fiscal, donat que es tracta d'una pena complementària quina imposició és una facultat del

TRIBUNAL DE CORTS

Tribunal, no es considera adient imposar-li amb caràcter definitiu, però si de forma temporal i per un període de 25 anys. Així mateix, i atenent la necessitat de protecció de les víctimes, s'estima totalment adequada la imposició de la pena complementària de prohibició de contactar amb G. C. G. y C. C. G. per un període de dotze anys, de conformitat amb el què disposen els articles 38.1 i 38.3 del Codi Penal, respectivament.

CONSIDERANT CINQUÈ : Altrament, de conformitat amb el què disposa l'article 94 del Codi Penal, tot responsable penalment ho és també civilment.

En el present cas, ha quedat acreditat que arran dels fets d'autes, ambdues perjudicades han sofert un estrès posttraumàtic crònic, pel que el Tribunal, en funció de la concreta situació patida per cadascuna d'elles, valora el perjudici moral de G. C. G. en la quantia de 3.000 € y el de C. C. G. en la quantia de 12.000 €, quantitats aquestes que junt a les que s'acreditin en període d'execució de sentència, per raó del tractament terapèutic que han de seguir dites víctimes, segons les perícies efectuades, hauran de ser abonades pel processat A. M. A..

CONSIDERANT SISÈ : D'acord amb el que disposen els articles 100.2 del Codi Penal i 174, 175 i 181.c del Codi de Procediment Penal, cal imposar a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Que hem de condemnar i condemnem a A. M. A., com a responsable penalment, en concepte d'autor:

TRIBUNAL DE CORTS

- A) Dels delictes majors continuats d'actes sexuals sense consentiment amb accés carnal per via vaginal, amb una persona menor de 14 anys, essent l'autor la persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a les penes, respectivament, de SIS (6) ANYS DE PRESÓ FERMA i DOS (2) ANYS DE PRESÓ FERMA.
- B) Del delicte major continuat d'abús sexual amb prevalença a una menor de 18 anys i major de 14 anys, essent l'autor persona que exerceix de fet l'autoritat familiar sobre la víctima, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOS (2) ANYS DE PRESÓ FERMA.

També se'l condemna a la pena complementària d'EXPULSIÓ TEMPORAL DEL PRINCIPAT per un període de VINT-I-CINC (25) ANYS, així com la de PROHIBICIÓ DE CONTACTAR AMB LES VÍCTIMES G. C. G. y C. C. G. per un període de DOTZE (12) ANYS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, condemnem al processat A. M. A. a indemnitzar, en concepte de perjudici moral, a C. C. G. en la quantia de DOTZE MIL EUROS (12.000 €) y a G. C. G. en la quantia de TRES MIL EUROS (3.000 €), més les quantitats que s'acreditin en període d'execució de sentència, per raó del tractament terapèutic que han de seguir dites víctimes, segons les perícies efectuades.

Contra la present resolució es pot interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.